

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: FAAREVEILE SKOV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "FAAREVEILE SKOV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-workid74143/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

FAAREVEILE SKOV.

Tykke, veldædige Bøge! Mosdækkede Stene!
Smilende Stund!
O hvor du favner mig kiøligt, med løvfulde Grene,
Hellige Lund!

Her, under Stammen af dig, medens Fuglene tone
Elskov og Spøg,
Sødt vil jeg hvile, her, under din hvælvede Krone,
Knudrede Bøg!

Salige Tempel! Kun Fuglenes venlige Qvidder,
Dæmpet og svag,
Lyde med Zefiren, mens i din Skygge jeg sidder,
Blomstrende Dag!

Lessing! Din Natan skal hen mellem Bøgene træde,
Ud fra min Bog;
Blid og ærværdig, som de, skal den Ædle mig glæde,
Sindrig og klog.

Modige, herlige Klæmpe! i Sværmen gigantisk,
I Dæmringen klar,
Hvo har selv lært dig at gjøre Forstanden romantisk?
Svar mig, o svar!

Tier, hovmodige Bøge! Sæt, Blomster! en Dæmning,
For Eders Krav;
I har ey tryllet mig ind i den salige Stemning.
Lessing den gav!

Ham har jeg læst, og venligt nedsvømmede Taaren
Under hans Sang.
Qvægsom og venlig, og dæmpet, som Skoven i
Vaaren,
Kitharen klang.

Lad dig da stemme, min Luth! Medens Bladene gyng
Blødt, som et Hav,
Vil jeg min Tak, min Beundring, min Kierlighed syng,
Hen mod hans Grav.

Lessing! du stod som en Stjerne bag Skyernes Vrim-
mel,
Eensom i Gru;
Høit blandt de evige Lys, paa den evige Himmel,
Funkler du nu!

GIBS-BILLEDET.

Men hvo er da den Mand, som staaer
Paa Skabet her, i dette Kammer?
Naar tændt af Poesiens Flamme
Hid til mit Skriverbord jeg gaar,
Saa seer betydningsfuld til mig
Den gule Buste, dækt med Støvet,
Snart veltilfreds og snart bedrøvet,
Alt som min Musa yttre sig.

Den Gips-Figur, som hisset staaer?
Ja Himlen veed, hvem det kan være!
Jeg troer de kalder ham Voltaire.
Han solgtes os, for nogle Aar.